

IN THE SUPREME COURT OF SOUTH AFRICA
(TRANSVAAL PROVINCIAL DIVISION)

63.33
DE WAAL
BRITZ
KHOZA.
MSETHLA.
MBELE.

CASE NUMBER CC.431/77.

PRETORIA,

17th FEBRUARY, 1978.

THE STATE VERSUS:

MOSIMA GABRIEL SEXWALE AND
ELEVEN OTHERS.

VOLUME 33

(Pages 1531 - 1575).

DIE HOF HERVAT OP DIE 17e FEBRUARIE 1978.

DEUR DIE HOF: Mn. Van Pittius, voor ons verder aangaan met die getuie, gister u weet toe ek hier uit my kop uit so 'n opsomming gegee het wat ons alles aan die voertuig gesien het, het ek gesê dat die voertuig verskil in drie opsigte van die voertuig wat daar ter sprake is, maar ons moet seker formele getuienis kry, want ek is wat die - ek kan nie sy naam onthou nie, ek dink Van Antwerpen vir ons gesê het, tensy die Verdediging dit aanneem as so, anders sal daar moet formele getuienis wees om daardie voertuig as sulks te (10) identifiseer.

MNR. VAN PITTIUS: Ek is seker 'n mens kan 'n ooreenkoms bereik in daardie opsig. Ek sien my geleerde vriende dui aan dat dit erken word.

VERDERE BESPREKING WORD GEVOER IN HIERDIE VERBAND.

MNR. VAN PITTIUS: U Edele, ek wil net meld daar is weer, omdat u aangedui het u wil vir konstabel Brits en sersant Khoza weer vandag hê, ons het hulle gekry weer, hulle is hier beskikbaar en daar is gereel dat indien u die voertuig weer wou sien met hulle twee ook, is daar gereel dat die voertuig (20) ook hier sal wees.

DEUR DIE HOF: Wel, ek sien dit staan hier agter in die reën. Wel, ons sal sien as hulle kom.

JOHANNES LOUIS DE WAAL (Nog onder eed)

KRUISONDERVRAGING DEUR MNR. KUNY (Vervolg): Luitenant, ons was gister besig met die kwessie van die ondervraging van no.11 beskuldigde en wat jy aan hom gestel het, om die inligting wat jy aan hom gestel het? — Ja.

Nou daar is nog sekere passasies van die vorige rekord (30) wat ek aan jou wil stel. Op bladsy 2270, U Edele, was die

volgende /...

volgende vrae gevra en hierdie was jou antwoorde. Die vraag is: "Maar u het hom uitgevra", en u antwoord : "Ja, ek het hom uitgevra na die blik". — Dit is onder kruisverhoor? — Ja, U Edele.

Jou antwoord was : "Ja, ek het hom uitgevra na die blik". Die volgende vraag : "En spesifiek in verband met die blik wat in die waenhuis was", antwoord : "Dit is korrek. Vraag: "En hy het kennis daarvan ontken", antwoord : "Aanvanklik". — Kan jy onthou dat jy daardie getuienis gegee het? — Ek kan dit onthou. (10)

En dat jy net melding van die blik gemaak het in jou getuienis? — Dit is korrek.

Geen melding van vuurwapens nie? — Nie van die inhoud nie maar net die blik.

Net die blik? — Ja.

En dan verder op dieselfde bladsy is hierdie die vrae wat gevra is, en jou antwoorde daarop. "En u het hom vertel dat beskuldigde no. 3 erken het dat hy die blik in die waenhuis gesit het", antwoord : "Ek het sekere inligting aan hom beskikbaar gestel". Vraag : "En u het hom ook verwittig dat (20) u met sy vrou gepraat het en dat sy ontken het dat die blik verwyder is of dat sy weet daarvan", antwoord : "Dit is korrek". "En u sê dat u hom gevra het om na die huis te gaan om met sy vrou te praat", antwoord : "Om die punt waar die blik verstek sou gewees het, om die punt wat deur 'n vorige — deur een van die beskuldigdes uitgewys is aan my uit te wys sodat ek die storie kon bevestig". — U onthou daardie getuienis? — Dit is korrek.

En weer stel ek dit aan jou is daar net melding van die blik? — (Geen antwoord hoorbaar).

DEUR DIE HOF: U moet maar net praat anders gaan dit nie op (30) die/...

die masjien nie. —— Seker, U Edele.

MNR. KUNY: En op die volgende bladsy, 2271, U Edele, vraag: "Maar hy sê dat u hom gevra het om met sy vrou te gaan praat, dit was die doel van die besoek", antwoord : "Die vermoede het op daardie stadium bestaan dat die blik wel in daardie waenhuis verstek was, en dat dit na sy arrestasie verwyder sou gewees het, en die persoon wat dit mees logies verduidelik het of kon verduidelik het was sy vrou". Vraag: "En hy het saamgestem om saam te gaan en met sy vrou te praat", (10) antwoord : "Dit is korrek". "En hy het met sy vrou gepraat?" — "Hy het met sy vrou gepraat". Vraag: "Dit is daarna dat sy melding van One Night gemaak het", antwoord : "Dit is korrek". — Volstaan jy by daardie getuienis? — Ek volstaan daarby, daar is net een punt wat vir my 'n bietjie onduidelik is, dit is die antwoord "sy" in die laaste sin wat gebruik is, dat "sy" melding gemaak het van One Night.

Ja, ek dink dit is miskien 'n tikfout, want u het vantevore gesê dit is hy wat melding gemaak het? — Ek dink dit is korrek so gestel, daarna dat hy melding gemaak het van One Night. (20)

DEUR DIE HOF: Beskuldigde no.11? — Dit is korrek.

MNR. KUNY: Ja, ek dink dit is hoe ons dit verstaan, dat hy melding daarvan gemaak het nadat hy met sy vrou gepraat het? — Dit is korrek.

En ek gaan nou net 'n nietjie terug na bladsy 2269, my geleerde vriend mnr. Chaskalson het u gevra : "U het seker die gedagte gehad dat hy met sy vrou kan praat en miskien inligting van haar inwin", antwoord : "Tot die effek van wie dit moontlik kon verwyder het en so aan". Vraag : "Ja", antwoord "Dit is korrek.". "Ja, dit is die rede waarom u besluit het om hom te gaan haal", antwoord : "Dit is korrek". — Dit is korrek, /... (30)

korrek, U Edele,

Ja, so ons het hierdie prent dan, luitenant, dat daardie aand het julle vir 'n sekere blik bevattende vuurwapens gesoek? — Dit is korrek.

No.3 het 'n sekere plek in die waenhuis uitgewys as die plek waar hy daardie blik sou gesit het? — Dit is korrek.

Die blik was nie daar nie? — Die blik was nie daar nie, met die eerste keer wat ons die waenhuis deursoek het nie.

En no.11 se vrou het ontken dat sy enige kennis daarvan dra? — Dit is korrek. (10)

En alhoewel julle haar in daardie verband ondervra het, het sy dit ontken? — Dit is korrek.

En om daardie rede het julle besluit om no.11 te gaan haal om met haar te praat? — Dit is soos wat dit was.

En dit het julle gedoen? — Ons het dit ook gedoen.

Op John Vorster Plein voordat julle terug Alexandra Township toe gegaan het, het hy ontken dat hy enige kennis van die blik dra? — Dit is reg.

En hy het volstaan by daardie ontkenning? — Dit is korrek, U Edele. (20)

Julle het toe na sy huis gery? — Dit is korrek.

En jy sê toe julle by die huis kom het hy iets erken? — Dit is korrek.

Waar was hy gewees toe hy daardie erkenning gemaak het?

— Hy was saam met my gewees in my voertuig, die voertuig wat ek soontoe bestuur het.

Nog in die voertuig? — Ja.

Wanneer was dit gewees, toe julle daar gestop het of vir 'n tyd daar gesit het of wat? — Dit was — ek kan nie sê dit was onmiddellik met die stilhou daarna nie, maar 'n minuut(30) of wat nadat ons daar stilgehou het. Wel, 'n kort rukkie in

elk geval.

Maar die doel van julle besoek na no.11 se huis op daardie stadium was nie om 'n erkenning van no.11 te kry nie, dit was sodat hy met sy vrou kon praat? — Dit is korrek.

Daar was niks wat tussen John Vorster Plein en Alexandra Township gebeur het wat hom sal sy besluit verander om nou te erken wat hy vantevore ontken het? — Niks wat vir my belangrik was nie.

Hy het net uit sy eie besluit om nou te erken dat hy van daardie voorwerpe of blik of wat dit was weet? — Dit is(10) korrek.

Jy het hom nie op daardie stadium ondervra nie? — Nee, die doel was om met sy vrou te gaan praat, want na sy arrestasie was sy vrou in beheer van sy perseel gewees, asook in beheer van die waenhuis wat ons toe vroeër die aand deursoek het, die waenhuis waarin beskuldigde no.11 se voertuig gestaan het. Met die eerste aankoms by die huis het ek by die vrou wat by hom ingewoon het die sleutels van die waenhuis gekry, en ek het agtergekom dat sy van die tyd van beskuldigde no.11 se arrestasie in volle beheer was van die waenhuis(2) in die sin dat sy die sleutel gehad het. So U Edele, die logiese afleiding wat ek gemaak het is dat sy dus die enigste persoon was of die mees logiese persoon was wat toegang tot die waenhuis gehad het as gevolg van die feit dat sy die sleutels gedra het. En daarom het ek besluit om vir beskuldigde no.11 terug te neem na die perseel sodat hy met die vrou wat by hom ingewoon het kon gesels het, om moontlik vir haar — die storie uit haar kon uitkry want daar is gister gesê dat die moontlikheid het bestaan dat sy vir ons kon gejok het toe ons die eerste keer met haar gesels het, toe (30) sy ontken het dat sy van die goed wat in haar waenhuis ver-

steek was, /...

steek was, op daardie perseél, dat sy nie geweet het daarvan nie.

Ja, en dit is logies dat toe julle daar aangekom het, toe sou jy haar gaan roep om met no.11 te kom praat? — Dit is korrek.

En dit is wat jy gedoen het? — Eers later.

Nou hoekom later, hoekom nie onmiddellik nie? Want dit was die doel van die besoek? — Omdat 'n kort rukkie nadat ons daar stilgehou het het beskuldigde no.11 gesê dat hy eerder oop kaarte sal speel en hy het 'n sekere rapport aan my gemaak as gevolg waarvan ek weer die waenhuis oopgesluit het en hy 'n punt aan ons uitgewys het. (10)

Maar kan jy miskien verduidelik hoekom, as die doel van die besoek was dat hy met sy vrou kom praat, dat jy nie onmiddellik na julle aankoms haar gaan roep het om met hom te kom praat nie? — U Edele, ek het 'n beskuldigde persoon in my voertuig gehad, dit was beskuldigde no.11 wat op daardie tydstip onder arres was, met ander woorde indien hy sou onsnap het sou daar probleme gewees het en die probleem sal na my kant toe gekom het. In die ander voertuig van sersant Zeelie was daar ook 'n beskuldigde, 'n persoon wie in aanhouding was en dit was beskuldigde no.3 gewees. Daar moes dus onderling reëlings getref gewees het van wie watter persone sou oppas terwyl ek met die vrou praat. Sersant Zeelie en sersant Cox het by my kom verneem eers hoe gaan ons die storie benader, wie gaan waar bly en so aan, en dit is waar die tydsverloop heen was, met die skik van die onderlinge reëlings van hoe ons die persone sou oppas. Dit was nie 'n kwessie van 'n halfuur of 'n kwartier of so nie, dit was soos ek gesê het 'n baie kort rukkie. (30)

En waar was no.3 op daardie stadium toe hulle by jou motor /...

motor aangekom het? --- Die voertuig van sersant Zeelie was 'n kort endjie van myne af gewees en ... (tussenbei).

Ja, en no.3 het nog in die kar gesit of het hulle hom saam met hulle geneem? --- Nee, hy het nog in die kar gesit, hy was egter geboei op daardie stadium, maar ek aanvaar dat hulle hom te alle tye onder sig gehou het.

Ja, maar no.11 was ook geboei? --- Ja, dit is korrek.

So daar was geen moontlikheid dat hy kon ontsnap nie?

--- Dit het al in die verlede gebeur dat persone wat geboei was ontsnap het. (10)

En daar was geen rede waarom jy hom nie saam met jou sou neem na sy vrou nie? --- Daar was geen rede gewees waarom ek hom nie kon saamneem nie.

Wel, wat was die moeilikheid dan, wat moes julle besluit?

--- Wat sersant Zeelie en sersant Cox dan sou gedoen het, of vir my sou vergesel het of wat die posisie sou gewees het.

Ek kan nie presies op hierdie stadium onthou nie, maar dit is vir my die logiese antwoord dat ons sou reël hoe ons die ding van stapel sal stuur.

Ja, en dit lyk vir my luitenant, dat daar geen moeilikhed gewees het, dit was ooglopend dat toe julle daar aankom sou jy saam met no.11 na sy vrou toe gaan om met haar te praat? --- Dit was die hele doel van die besoek, was dat no.11 spesifiek met sy vrou praat oor die goed wat in die waenhuis verstek sou gewees het. (20)

U sien, en ek stel dit aan jou dat ... (Hof kom tussembei).

DEUR DIE HOF: Tot op daardie stadium het hy nog enige kennis van soiets ontken? tot julle daar aangekom het? --- Ja, voor die stadium wat ons daar aangekom het by sy perseël.

MNR. KUNY: En niks het gebeur wat sy besluit sou verander (30) het om nou te erken wat hy vantevore ontken het nie? --- Ek kan

nie sê dat daar iets spesifieks gebeur het wat hom sou van besluit laat verander het nie. Ek het 'n logiese afleiding gemaak van sy besluit om van sy storie af te wyk en vir ons na die punt te neem, die rapport te maak en na die punt te neem. Ek het my eie gevoelens omtrent die saak, maar dit is maar net 'n persoonlike mening.

Ja, maar op daardie stadium het jy gesê jy was nie besig om hom te ondervra nie? — Nee, ek was nie.

Daar was geen dwang uitgeoefen nie? — Daar was nie.

Daar was geen rede waarom hy skielik sy besluit sou (10) verander het en nou te erken wat hy vantevore ontken het nie? — Daar mag miskien 'n verduideliking daarvoor wees, 'n rede daarvoor wees, 'n sielkundige rede daarvoor wees. Dit is al uitleg wat ek daarvoor het, die feit dat hy weer - terwyl hy by John Vorster Plein was was hy nie gekonfronteer met die vrou wat saam met hom gewoon het nie. Hy kon 'n storie vertel wat nie opgevolg kon geword het nie, op daardie stadium, op die spesifieke stadium by John Vorster Plein, as gevolg van die feit dat die vrou by wie hy gebly het nie daar was om te korreleer nie. Maar met die aankoms op sy perseël het hy (20) geweet dat hy met sy vrou gekonfronteer gaan word binnekort. Ek weet nie of hy bewus was van die reaksie wat hy sou gekry het by haar nie. Dit is alles sielkundige faktore wat myns insiens kon bygedra het na hierdie besluit van hom, die feit dat hy nie verwag het dat ons hom weer na sy perseël toe sal vat, of dat hy gedink het ons hom moontlik net vir 'n endjie sal wegvat, onder die indruk dat hy na sy perseël toe gaan, met ander woorde dat ons hom probeer bluf of iets in daardie lyn.

Maar jy stem saam dat jy het wel vir hom meegedeel dat (30) julle hom na die perseël toe sou vat om met sy vrou te praat?

— Ja, dit is korrek.

So hy het geweest julle gaan reis vanaf John Vorster Plein na Alexandra, dat julle daarna toe gaan vir daardie rede? — Ek glo hy was oortuig daarvan gewees, maar aan die anderkant kon dit miskien 'n bluf gewees het van ons kant sodat hy kon gedink het ons gaan hom nou konfronteer met sy vrou, met die persoon by die huis, en dat sy met die storie sou uitkom.

En jy het ook vir hom gesê dat sy vrou ontken het dat sy enige kennis van die blik gehad het? — Dat sy vrou ...?

Dat sy ontken het? — Dit is korrek.

So hy het alles geweest voordat julle daar aankom? — Ja, dit is korrek.

En ek stel dit aan jou dat jy kan geen rede gee behalwe die psigologiese rede wat jy nou aanvoer, vir die verandering van sy houding? — Geen ander rede nie, dit is al gevolgtrekking wat ek kon gemaak het.

So ek stel dit aan jou luitenant, dat wat wel gebeur het was dat die eerste ding wat jy inderdaad gedoen het was om sy vrou te gaan roep? — Nee, ek kan nie daarmee saamgaan nie.

En haar na die kar toe gebring het? Want dit was by die kar dat hy met haar gepraat het, nie waar nie? — Dit was buitekant, ja.

By die kar? — Wel, in die nabye omgewing, ja.

Daar in die omgewing van die kar? — In die omgewing van die kar, ek sal nie sê spesifieker dat hy daar gesit het op daardie stadium nie en dat sy byvoorbeeld deur die vensterruit met hom gesels het nie, maar dit was in die omgewing van die kar.

Ja, en ek stel dit aan jou dat dit was die eerste ding wat julle gedoen het, sy het uitgekom saam met 'n kind, is dit

korrek? — Ek het die sанд 'n kind gesien, ek kan nie spesifiek onthou of sy die kind by haar gehad het nie. Daar was meer as een kind sover ek kan onthou.

En hy was dan daar om met haar te praat, en hy het met haar gepraat? — Hy het met haar gepraat maar dit is slegs nadat hy vir my na die garage toe geneem het en 'n sekere punt uitgewys het. Nadat beskuldigde no.11 die rapport aan my gemaak het het ek geen meer belang gehad op daardie spesifieke stadium in sy vrou nie. Die man het 'n rapport aan my gemaak wat vir my redelik belangrik was. Ek het die sleutel (10) van die waenhuis gehad en dit was nie vir my nodig om weer na sy vrou toe te gaan nie, want ek het na die eerste besoek het ek besluit om die sleutel by my te hou vir geval ons weer na die garage toe sou wou gegaan het. En as gevolg daarvan was dit nie vir my nodig om weer na sy vrou toe te gaan nie, want daar was geen ander belang op daardie stadium nie. Die man het 'n rapport gemaak wat ek opgevolg het.

Nee, maar luitenant, hoe kan jy dit sê. Die belang op daardie stadium was om daardie blik met vuurwapens te vind? Dit was die belangrikste ding? — Dit was inderdaad. (20)

En jy het vermoed dat sy wel inligting kon gehad het van waar daardie blik sou gewees het? — Dit is korrek.

Nou hoe kan jy dan sê dat jy geen belang in die vrou op daardie stadium gehad het nie? — Dit is inderdaad wat ek gesê het, dat ek die persoon wat saam met beskuldigde no.11 in die huis gewoon het op daardie spesifieke stadium nadat ek 'n rapport ontvang het van beskuldigde no.11, dat ek nie op daardie onmiddellike stadium belang by haar gehad het nie. Daarna was my belangrike punt om net die inligting te korreleer en te sien. Beskuldigde no.11, die vrou wat by hom ingewoon het sou nie weggehاردloop het nie. Ek was absoluut oortuig/... (30)

oortuig daarvan. Ek sou wel by haar kon uitgekom het. In 'n kwessie van seker vyf minute sou sy nie kon weggehاردloop het nie.

Maar sy was die enigste persoon op daardie perseël wat miskien julle kon help om daardie blik te vind? Of sou weet waarnatooe die blik verwyder was? — Die enigste persoon op die perseël?

Ja? — Ja, wat daar — nadat beskuldigde no.11 gearresteer is, U Edele.

Ja, so sy was op daardie stadium 'n baie belangrike (10) persoon in julle ondersoek? — Sy was absoluut.

Ja, en daarvoor sou julle onmiddellik na haar toe gegaan het om haar te gaan haal om met no.11 te praat? — Nee, U Edele ... (tussenbei):

Nie 'n erkenning van no.11 kry dat hy wel van die blik of vuurwapens wat daar was geweet het? — Nee, ek volstaan by my vroeëre stelling dat op daardie stadium nadat ek 'n rapport van beskuldigde no.11 ontvang het (Hof kom tussenbei).

DEUR DIE HOF: En hy gesê het hy erken van die vuurwapens?

— Ja, en die inhoud daarvan, en dat dit in sy teenwoordigheid daar geplaas is deur een van die ander beskuldigdes, was my reaksie om onmiddellik na die waenhuis te gaan om te sien waar hy die goed sou uitwys. Alhoewel ons die spesifieke waenhuis vroeër die aand sover dit my aangaan redelik deeglik deursoek het, kon daar 'n moontlikheid bestaan het dat dit wel nog in die waenhuis kon gewees het. Daar was 'n voertuig in die garage geparkeer, in die waenhuis, wat ons nie kon verwyder het nie. Dit is 'n waenhuis wat van "corrugated iron" gemaak is. Dit is redelik klein. Aan die voorkant en aan die sykante, aan die linker sykant is daar rakke vir gereedskap en allerhande goed, daar was byvoorbeeld motoronderdele en/...

en daardie tipe ding. Daar was nie eers plek om voor om die motor te stap nie, U Edels. Ons moes byvoorbeeld oor die voorkant van die motor gegly het om van die regterkant om by die linkerkant uit te kom. Daar was ontsettend baie rommel gewees in die spesifieke waenhuis. Dit kon gewees het dat die goed op 'n latere stadium weer van die punt wat no.3 uitgewys het verwyder is na moontlik 'n ander punt in dieselfde waenhuis.

MNR. KUNY:

Maar jy het gesê dat jy die sleutel by jou gehou het? Jy was die enigste persoon wat die sleutel gehad het? --- Dit(10) is korrek.

Hoe kon dit gewees het? --- Nee, ek bedoel nie die spesifieke nag nie. Ek bedoel op 'n tydstip voor beskuldigde no.11 se arrestasie en na die spesifieke tyd wat hy en no.3 die goed daar sou gebêre het.

Nee maar luitenant kyk, daardie aand was julle eers daar met no.3? --- Dit is korrek.

En hy het 'n sekere plek aan julle uitgewys maar daar was geen blik daar nie? --- Daar was geen blik daar nie.

En jy het al gesê dat julle daardie waenhuis deeglik (20) deursoek het, die drie van julle? --- Dit is korrek, ek het vroeër gesê ... (tussenbei).

En julle kon geen blik vind nie? --- Ja, sover dit my aangaan het ons dit deeglik deursoek.

Ja, en jy het die waenhuis toegesluit en jy het die sleutel by jou gehou? --- Dit is korrek.

So toe julle weer 'n paar uur later daarheen teruggegaan het, was daar geen moontlikheid dat die blik kon daar geplaas gewees het? --- (Hof kom tussenbei).

DEUR DIE HOF: Verskuif gewees het? (30)

MNR. KUNY: Wel, kon weer teruggesit word? --- (Hof kom tussenbei). /...

tussenbei).

DEUR DIE HOF: Nee, nee, ek dink ... (tussenbei).

MNR. KUNY: Die blik was nie daar nie toe julle eers ... (Hof kom tussenbei).

DEUR DIE HOF: So iemand kon hom nie in die garage ingekry het nie want die deur was nou toegesluit, ons neem maar aan dit is die enigste sleutel vir die deur. Maar wat die getuie sê is dat voor hy die sleutel gevat het en nadat beskuldigde no.3 geweet het waar die blik is, voor daardie tyd kom hulle daardie blik op 'n ander plek in die garage gesit het. Dit is (10) wat hy sê. Is dit reg? — (Mnr. Kuny kom tussenbei).

MNR. KUNY: Ja, ja, ek verstaan nou, maar wat ek aan jou stel is dat (Hof kom tussenbei).

DEUR DIE HOF: Is dit reg, luitenant? — Dit is korrek.

MNR. KUNY: Wat ek aan jou stel is dat jy daardie hele waenhuis deeglik deursoek het en geen blik gevind het nie? — Dit is korrek, met my eerste besoek was dit my — die grootste belang op daardie stadium was om die blik met die vuurwapens in die hande te kry, en as gevolg daarvan het ek sover dit my aangaan, ek en die twee mense wat saam met my was die waenhuis (20) deeglik deursoek.

Ja, en daar was niks gevind nie? — Ja, dit was 'n moeilike taak gewees maar ons het na die beste van ons vermoë die plek deursoek, maar die blik is nie gevind nie.

Ja, julle het aldrie flitsligte gehad? — Ja, dit is korrek.

En die blik is nie gevind nie en jy het toe die waenhuis gesluit en die sleutel by jou gehou? — Dit is korrek.

Nou wat ek aan jou stel is dat toe julle weer terug na die perseel gaan was daar geen rede om weer na daardie waenhuis te gaan en dit weer te deursoek, want die blik was nie daar /... (30)

daar nie, en niemand kan dit intussen tyd daar geplaas het nie?

— U Edele, ek kan nie heeltemal daarmee volstaan nie, want sover dit my aangaan was daar — ek het al huise in Soweto deursoek wat 'n mens na 'n spesifieke ding soek, waar ons 'n hele span na 'n plek toe gaan, en die plek redelik deeglik deursoek, en met 'n terugkeer, met 'n volgende besoek, dan word dieselfde — word die ding waarna gesoek is word hy eers gevind. So tussen die rommel en goed sou daar 'n skrale moontlikheid bestaan dat die goed wel iewers anders versteek kon gewees het. Daar was inderdaad redelike swaar goed in (10) die waenhuis, byvoorbeeld motoronderdele en so aan. Die plek waar die blik aanvanklik versteek was was onder 'n klomp rommel gewees. So ek aanvaar dat sou dit moontlik weer 'n tweede keer versteek gewees het sou dit ook onder 'n klomp rommel weggesteek gewees het maar sover dit my aangaan, ek was tevrede gewees na die eerste besoek dat ons nie die blik in die garage kon vind nie.

Ja, u sien, no.11 beskuldigde ontken dat julle hom na die garage toe geneem het om enige plek uit te wys en dat hy enige plek aan julle uitgewys het? — Ek volstaan daarby. (20)

Is dit korrek dat dat hy aan julle vertel het dat daar net sekere persone was wat toegang na daardie waenhuis gehad het? — Dit is korrek.

Sy vrou, en ... (tussenbei)... — Ja, die persoon wat by hom ingebly het, ja.

En One Night? — Ja, hyself natuurlik, die persoon wat toegang tot — die persoon wat saam met hom gewoon het, die vrou in sy huis, en 'n persoon met die naam van One Night, 'n man met die naam van Freddie.

Daardie is die twee persone waarvan hy melding gemaak (30) het? — Ja, dit is homself uitgesluit.

Ja, daar was drie van hulle, homself, sy vrou en One Night? --- Dit is korrek.

DEUR DIE HOF: Wat van beskuldigde no.3?

MNR. KUNY: En was dit ... (tussenbei) .. --- Nee, U Edele, beskuldigde no.3 ... (tussenbei).

DEUR DIE HOF: Nee, dit is reg, hy het beken dit is die persone wat geweest het van die ding.

MNR. KUNY: Hy het nie gesê dat beskuldigde no.3 toegang tot daardie waenhuis het nie? --- Nee, hy het nie so gesê nie.

En het hy hierdie inligting aan jou gegee op die tydstip(10) dat hy gesê het dat hy julle na One Night se huis toe sal neem? --- Dit is moontlik dat hy dit op daardie stadium - ja, dat hy dit toe aan ons gegee het.

Dit was nadat hy met sy vrou gepraat het? --- Ja, dit is nadat hy met sy vrou gepraat het, en sy vrou redelik moeilik was na hierdie gesprek.

Wat bedoel jy redelik moeilik? --- In die sin dat sy baie ongesteld was deur hierdie spesifieke operasietjie, die gebeurtenisse daardie aand, dat ons vir haar kon vra het oor die spesifieke blik met sy inhoud wat daar - oor die blik wat(20) daar weggesteek sou gewees het. Sy het - hy het toe vir haar gevra na die blik en sy wou niks daarmee te doen gehad het nie.

En moes hy haar weer vra en weer vra voordat sy die inligting wou gee? --- Watter inligting is dit?

Waar die blik, waarnatoe die blik verwyder was? --- Nee, sy het vir hom geen inligting gegee nie omrent die blik.

Jy sê dit was nadat hy met haar gepraat het dat hy julle na One Night toe geneem het? Nie waar nie? --- Dit is korrek, dat hy vir ons na - ek dink dit was 9de - na One Night se huis toe geneem het, dit is reg. (30)

En waar was julle op daardie stadium gewees toe hy met

haar gepraat het? — Ons was by hulle gewees.

Maar nie binne hulle — binne sig maar jy kon nie hoor wat hulle praat nie? — U Edele, ek het spesifiek opdrag gegee aangesien ons nie 'n tolk by hulle gehad het nie, nie een van die vier mense wat op daardie perseel was kon enige Bantoe tale verstaan nie, en ek het vir hom opdrag gegee dat indien hy met sy vrou praat hy of in Engels of in Afrikaans met haar sou praat, sodat ons dit kon verstaan, andersins kon daar moontlik waardevolle inligting verlore gegaan het. So ek het my vergewis of het in die nabijheid gestaan van waar (10) hulle gepraat het om te sorg dat hulle nie Bantoe taal met mekaar praat nie.

DEUR DIE HOF: In elk geval, jy sê sy vrou het nie enige inligting oor die blik verstrek hoegenaamd nie? — Nee, U Edele, sy het — om die waarheid te sê sy was ontsettend moeilik oor die hele aangeleentheid gewees. Die indruk wat ek gekry het was dat sy haarself heeltemal wou distansieer van hierdie — van die hele aangeleentheid.

MNR. KUNY: Maar dit was haar houding toe julle met haar praat, nie waar nie, op die eerste instansie? — Dit was tydens (20) ons gesels vroeër die aand, was dit ook haar houding gewees.

Ja, maar dit was nie haar houding toe no.11 met haar gepraat het nie? — Dit is die indruk wat ek definitief gekry het, U Edele, dat ... (tussenbei).

Ja, miskien was jou indruk verkeerd? Want dit was van haar dat hy inligting gekry het van One Night se huis, en daar- na die inligting aan julle verskaf het? — Ek sou nie vol- staan daarmee nie, U Edele. Die rede waarom ons inderdaad na One Night se huis toe is is omdat beskuldigde no.11 vir ons gesê het dat daar drie mense is wat toegang het tot sy waenhuis. Eerstens was dit hysself, tweedens was dit die vrou

wat by/...

wat by hom ingewoon het, en derdens was dit One Night gewees wat toegang daartoe gehad het. Dit was eintlik 'n groot waagstuk of 'n groot kans wat ons gevat het om na hom toe te gaan. Dit was eintlik as't ware die laaste strooi in die katting, omdat ons die — die blik nie daar was nie, ons het ons vergewis dat dit nie daar was nie, U Edele. Die vrou wat saam met beskuldigde no.11 gewoon het het absolute kennis van die aangeleentheid ontken en die enigste uitweg daarna was om na One Night toe te gaan, die laaste persoon van die drie wat inderdaad toegang tot daardie waenhuis gehad het. (10)

Maar het jy dan vir no.11 gevra om julle na One Night se plek toe te neem? — Ek het gevra.

En hy het dit gedoen? — Hy het dit gedoen.

Wel, ek het dit al aan jou gestel luitenant, dat no.11 ontken dat hy enige plek aan jou uitgewys het en hy sê dat hy het ook geen erkenning van die aard wat jy melding gemaak het aan julle gemaak het? — Ek volstaan by my vorige getuenis, dat dit wel gebeur het.

Dit is slegs nadat hy met sy vrou gepraat het dat hy julle na One Night se plek toe geneem het? — Dit is inderdaad so, dit is nadat hy met die vrou wat by hom inwoon gepraat het dat hy ons soontoe geneem het. Dit is inderdaad so, hy het eers met die vrou gepraat en daarna is ons na One Night se plek toe.

En hy sê dat baie kort nadat julle by die perseël aangekom het het julle — of jy, ek weet nie wie dit was nie, sy vrou gaan haal en haar in die omgewing van die motor gebring waar hy met haar gepraat het? — Sy het met hom gepraat op 'n stadium nadat hy die rapport aan my gemaak het as gevolg waarvan ons vir 'n tweede keer die spesifieke nag die waenhuis besoek het. Dit was eers na dit, na hierdie gebeurtenis,

wat by hom ingewoon het, en derdens was dit One Night gewees wat toegang daartoe gehad het. Dit was eintlik 'n groot waagstuk of 'n groot kans wat ons gevat het om na hom toe te gaan. Dit was eintlik as't ware die laaste strooi in die katting, omdat ons die — die blik nie daar was nie, ons het ons vergewis dat dit nie daar was nie, U Edele. Die vrou wat saam met beskuldigde no.11 gewoon het het absolute kennis van die aangeleentheid ontken en die enigste uitweg daarna was om na One Night toe te gaan, die laaste persoon van die drie wat inderdaad toegang tot daardie waenhuis gehad het. (10)

Maar het jy dan vir no.11 gevra om julle na One Night se plek toe te neem? — Ek het gevra.

En hy het dit gedoen? — Hy het dit gedoen.

Wel, ek het dit al aan jou gestel luitenant, dat no.11 ontken dat hy enige plek aan jou uitgewys het en hy sê dat hy het ook geen erkenning van die aard wat jy melding gemaak het aan julle gemaak het? — Ek volstaan by my vorige getuenis, dat dit wel gebeur het.

Dit is slegs nadat hy met sy vrou gepraat het dat hy julle na One Night se plek toe geneem het? — Dit is inderdaad so, dit is nadat hy met die vrou wat by hom inwoon gepraat het dat hy ons soontoe geneem het. Dit is inderdaad so, hy het eers met die vrou gepraat en daarna is ons na One Night se plek toe. (20)

En hy sê dat baie kort nadat julle by die perseël aangekom het het julle — of jy, ek weet nie wie dit was nie, sy vrou gaan haal en haar in die omgewing van die motor gebring waar hy met haar gepraat het? — Sy het met hom gepraat op 'n stadium nadat hy die rapport aan my gemaak het as gevolg waarvan ons vir 'n tweede keer die spesifieke nag die waenhuis besoek het. Dit was eers na dit, na hierdie gebeurtenis, (30)

dat ek toegelaat het dat sy met hom kon praat. As gevolg van die feit dat hy dieselfde plek uitgewys het en diëselfde punt in die waanhuis, en ons dus tevredes was dat die vuurwapens nie daar was nie, en soos ek vroeër vir U Edele gesê het, die feit dat sy moontlik dan vir ons gekok het op die vorige besoek het ek 'n beroep op hom gedoen dat hy met sy vrou kan praat om te hoor wie die goed sou kon verwijder het. Dit is met 'n besoek aan One Night se huis waar ons die goed gekry het, het ons weer vir 'n derde keer die spesifieke nag teruggekeer na die huis, en as gevolg daarvan (10) het ons na die blik gesoek. Ons het eers die vuurwapens gevind en daarna die blik, omdat ek die blik ook as deel van die bewyssstuk op daardie stadium beskou het omdat dit so tersprake was, wou ek ook bitter graag die blik weer terugkry. En dit is eers nadat ons die vuurwapens asook die chemikalië by Japie Nonjane se huis gekry het wat ons teruggekeer het na die perseël toe en as gevolg van sekere inligting het ons teruggekeer soontoe, en het die vrou wat by beskuldigde no.111 inwoon ons na 'n sloot in 8ste Laan, Alexandra, geneem en die blik vir ons uitgewys.

(20)

Ek het geen verdere vrae nie.

DEUR DIE HOF: Sê vir my luitenant, al die verklarings wat deur die persone gemaak is, is dit vrywilliglik gemaak? --- U Edele, daar was absoluut geen dwang op die mense uitgeoefen nie, geen onbehoorlike beïnvloeding nie.

HERONDERVraging DEUR MNR. DONEN: Geen vrae.

GEEN VERDERE VRAE.

DIE HOF HERROEP:

GERHARDIUS RUDOLPH BRITS v.o.e.

DEUR DIE HOF: Konstabel, nadat u getuienis afgelê het het ons na 'n Landrover gekyk wat nou hier agter in die agter perseël (30)

van die/...

van die hof staan. Het u hom gesien miskien of nie? — Nee,
ek het hom nog nie gesien nie, U Edele.

Toe julle die betrokke dag, dit is nou die 30e November
die oggend, met die Landrover gery het nou van Bordergate na
Komatipoort toe wat jy ons van vertel het, wat u ons van
vertel het, ek wil hê u moet u gedagtes terugvat soontoe as
u dit kan onthou, die betrokke Landrover, is u die enigste een
wat daardie voertuig gebruik het, of het ander mense hom ook
gebruik? — Nee, ander mense het hom ook gebruik.

Toe u hom die oggend gevat het, weet u wie het hom voor (10)
u gebruik, of het u hom self voor die geleentheid gebruik?
— Nee, ek het hom self die vorige dag gebruik, U Edele.

U sê vandat u hom die vorige dag gebruik het tot u hom
die oggend weer gebruik het, het niemand anders hom gebruik
nie? — Niemand anders nie.

Was die Landrover nog 'n betreklike nuwe motor of was
dit 'n ouerige motor? — Nee, dit was 'n betreklike nuwe een.

Ons het gister gekyk na wat beweer word dieselfde soort
van Landrover sodat ons kan verstaan hoe die ding lyk, en
agter in die Landrover is daar nou die drie vensters, die (20)
twee ovaalvormiges aan die kant en dan die lang reghoekige
venster in die middel van die agterkant van die kajuit? —
Dit is reg.

Nou wil ek hê u moet dink aan spesifiek hierdie lang
reghoekige venster waarvan ons nou praat. Ons het gesien
dat aan die glaspanele in die venster is daar so 'n knip wat
'n mens moet werk om daardie glas heen en weer te skuif? —
Dit is reg.

En as jy binne in die kajuit is moet jy die knip werk
om die venster glaspaneel heen en weer te kan skuif? — Dit (30)
is reg.

Met ander /...

Met ander woorde die glas, as die knip werk, kan nie van buitekant af geskuif word nie, hy moet van binnekant af geskuif word? — Dit is reg, hy moet van binne af oopgemaak word, U Edele.

Nou die eerste vraag kan u onthou die dag op die ter-saaklike tyd daar toe die ontploffing plaasgevind het, of daardie reghoekige venster daar agter oop of toe was, en as u nie weet nie moet u dit vir my sê? — Nee, hy was toe gewees.

Was hy toe gewees? — Hy was toe gewees.

En daardie knippe wat 'n mens moet werk om hom oop en toe te skuif, was daardie knippe in werkende kondisie of was hulle stukkend of wat? — Nee, hulle was in werkende kondisie maar hulle het swaar oopgemaak. (10)

Met ander woorde u sê dat daardie venster was toe? — Hy was toe gewees.

En die knippe het reg gewerk? — Hy het reg gewerk, hy het net swaar oopgemaak.

Met ander woorde u sê positief dat daardie venster kon nie van buitekant af oopgemaak word nie? — Nee, hy kon nie van buite nie, net van binne af. (20)

Kan u onthou of u daardie betrokke oggend aan die agterste venster gewerk het of nie? — Nee, ek het geensins aan die agterste venster gewerk die oggend nie.

Toe u ingeklim het toe het u gesien hy is toe? — Hy was nog toe gewees.

En u sien, is daar nie 'n moontlikheid dat daar van die polisie se plofstowwe of goed in daardie motor kon gewees het nie? — Nee, ons mag nie plofstoof vervoer nie.

En u het ook nie daardie dag plofstoof gehad nie? — Nee, ek het nie plofstoof gehad nie. (30)

Nou die ontploffing wat toe plaasgevind het waarvan jy ons/...

ons vertel het, kan jy met verhouding tot u liggaam vir ons aandui presies waar die ontploffing soos u agter die stuurwiel gesit het plaasgevind het? — Net hier langs my linker- kant ontplof.

Jy wys so langs jou linkerboud? — Dit is reg.

En was dit nog op die sitplek? — Dit was op die sitplek gewees, U Edele.

En u sê u weet nie hoe die item wat daar ontplof het daar gekom het nie? — Nee, ek weet nie.

Ons het ook gekyk na die voertuig gister. Nou as 'n mens (10) nou 'n reguit lyn sou trek, u het vir ons gesê die venster aan u kant was oop, as 'n mens 'n reguit lyn sou trek van die agterkant van daardie venster, volg u wat ek meen? — Ek volg.

Reguit deur die kajuit na die agterkant van die ander- kantste venster, dan daardie reguit lyn sou dan deur die agter- kant van u kop sny? Verstaan u wat ek meen? — Kan u net weer verduidelik asseblief?

Dink u nou in u sit nou in die voertuig agter die stuur- wiel. Langs u is die venster oop. As 'n mens nou laat ons nou maar sê 'n lyn sou vat en jy kan hom hier teen die deur (20) hou, aan die agterkant van die deur, volg u die punt wat ek meen? — Ja.

En as 'n mens daardie lyn reguit trek deur die kajuit, na dieselfde punt aan die anderkantste deur, dan sou daardie lyn u kop raak of deur u kop moet gaan, verstaan u? — Ja, ek verstaan, U Edele.

Is dit reg so? — Dit is reg so.

Dan is daar die ander vraag wat ek vir u wou vra. U het nie op enige stadium iets aan u regterkant by die venster gesien nie? — Op geen stadium nie. (30)

En ek weet nie of ons dit gister op rekord geplaas het nie,

maar/...

maar ons het gekyk, een van die offisiere het daar gesit agter die stuurwiel, dan as die sitplek vorentoe skuif dan kom die rugstuk nie ook vorentoe nie? Is dit reg? — Ek is nie seker daarvan nie.

Neem nou maar aan dat dit is so, as u met u rug teen die leuning sou sit, dan sal die agterkant van u kop tot die agterste deel van die bak, sou daar 'n spasie wees van ongeveer en dink ons het gister gesê 6 of 7 duim? — Dit is reg.

Maar daardie spasie sal geneem van die metaaldeel wat hier by die kant is wat ons gemeet het is omtrent 5 duim, (10) teenoor daardie metaalgedeelte wees in reghoekige houding met die kajuit? — Ja.

Dan konstabel, wat ek vir u ook wil vra, daar waar julle die vier persone opgelaai het, was hulle vier in 'n groep van die plek waar julle hulle gekry het loop en op die Land-rover geklim het? — Nee, hulle het een-een opgeklim.

Maar ek neem aan daar was nie enigeen van hulle wat op daardie stadium naby die kajuit was nie? — Nee, geeneen van hulle was naby die kajuit nie.

En toe u daar stilgehou het voor u nou omgedraai het, (20) het u regoor hulle stilgehou, teenoor hulle, of 'n bietjie by hulle verby gery of 'n bietjie voor hulle stilgehou? Kan u dit onthou? — Ek het net effens verby gery en toe links gedraai met die neus van die voertuig na hulle toe.

Dan het die sersant Khoza vir ons gesê dat op 'n stadium het hy met u gepraat en toe het u geantwoord en gesê "wat sê jy" of soiets? Kan u onthou dat daar so 'n voorval was? — Ek het niks gehoor wat hy met my gepraat het nie, U Edele.

Maar kan u — want sy getuienis is eintlik dat hy met u gepraat het en dat u nie gehoor het wat hy sê nie, en dat u (30) toe gesê het "wat sê jy" of soiets? — Ek kan nie onthou dat ek met/...

ek met hom gepraat het nie.

En dan het u vir ons gesê dat op 'n stadium het u die beweging hier agter die reghoekige venster gesien wat ons nou van gepraat het? Kan u miskien daardie beweging vir ons nader beskrywe? — Dit was net 'n beweging in die truspieël gewees, U Edele, iemand het vorentoe beweeg.

O, u het dit in u truspieël gesien? — Dit is reg. Op daardie stadium het ek in die truspieël gekyk en toe sien ek iemand beweeg net vorentoe.

So u het die beweging daar gesien? — Dit is reg. (10)

Dan het hy vir ons gesê dat op 'n stadium het 'n persoon wat hy nou geïdentifiseer het sy boonste liggaam na regs gebuiggen hy kon die persoon sien deur die reghoekige agterste venster, en op 'n stadium kon hy hom ook sien deur die ovaalvormige venster wat agter u kop was, maar hy sê dat hy het hom op 'n stadium ook so gesien dat as hy by u verbykyk by die venster uit aan u regterkant, hy die persoon se gesig daar kon sien. Dit is wat hy vir ons gesê het? Nou as dit so is dat die persoon so om die kant van die voertuig so ver vorentoe geleun het dat hy sy gesig deur die venster aan u regterkant by die deur kon sien, sou u dan nie dink dat as dit so is, u die beweging hier langs u sou waargeneem het nie? (20)

— Ek het net op die pad gekonsentreer, U Edele, ek het hom glad nie langs my aan die regterkant gesien nie.

U sê u het op die pad gekonsentreer? — Dit is reg.

Nou toe u bestuur het, ek weet dit is miskien 'n baie moeilike vraag wat ons wil vra. As u nie kan onthou nie konstabel, dan sal ons dit verstaan. Kan u onthou hoe u nadat u die mense opgelaai het in die voertuig gesit het?

Het u met u rug teen die leuning gesit of het u op die stuurwiel geleun of hoe het u gesit, of kan u dit nie onthou nie? (30)

— Ek kan /...

— Ek kan nie onthou nie, U Edele.

Nou hoe die ou spulletjie nou ookal daar gekom het, konstabel, lyk dit vir my volgens u getuienis weet u nie, maar u weet hy het daar ontploff? — Dit is reg, U Edele.

En hy het seker nie soos manna uit die hemel gevval nie?

— Dit is reg.

KRUISONDERVRAAGING DEUR MNR. CHASKALSON: Konstabel, hierdie voorval het meer as 'n jaar gelede plaasgevind? — Dit is reg.

Nou ek neem aan dat u het nie spesifiek gekyk om te sien of die reghoekige venster oop of toe was nie? — Wel, ek(1) het dieoggend uit die motorhuis uitgery en toe was hy toe gewees.

En in elk geval, u het nie spesifiek gekyk om te sien of die knip vasgehaak was of nie? — Nee, ek het hom die vorige aand vasgemaak, U Edele.

Kan u daarvan seker wees? — Ja, die vorige aand is ek daarvan seker, U Edele.

Maar hoekom? — Wel, die polisie regulasies vereis dat 'n mens die voertuig sluit as jy hom stal.

Is dit net volgens regulasies? — Wel, daar is baie (20) slange ook in daardie omgewing, U Edele.

Want vir my is dit eienaardig, konstabel, as dit meer as 'n jaar gelede plaasgevind het, ek wonder hoe u seker kan wees of daardie knip vasgehaak was of nie? — Wel, ek was seker die vorige aand dat ek hom vasgehaak het.

Dit was u plig om dit te doen? — Dit was my plig.

BY THE COURT: Mr. Chaskalson, just to correct it, don't lets be uncertain about it, if this clip is on the window then you can't move it even if it is not in one of these little holes. We tried it yesterday, do you remember? You still can't (30) move it?

MR. CHASKALSON: Well, then I am mistaken, My Lord. I was under the impression that the clip went into a position at which it locked.

BY THE COURT: No, the clip has a sort of little pin at the bottom and that works on a chromium plate, and if the clip is there, then you can't move it. It need not even be in one of these little holes. We tried it yesterday.

MR. CHASKALSON: Well, I am totally mistaken, I did not realise that the clip had to be ... (pause).

BY THE COURT: You have got to push this button on the side (10) to release the clip, to be able to move it, so if it is on the window and the clip is there and it is working then you can't open it.

MR. CHASKALSON: Whatever position it is in, My Lord, you can't open it? If it is locked then you can't open it?

BY THE COURT: If you push it open say 2 inches and you release the clip then it will stay in that position. Mr. Kuny, you and I tried it yesterday, is that correct?

MR. KUNY: I think that is the position, My Lord, it seems to be a spring-loaded clip of some sort. (20)

BY THE COURT: Yes, it has got a spring inside which the officer who was there pushed it open about 2 inches and released it, and then you couldn't move it from that position.

MR. CHASKALSON: Well, I misunderstood the position, My Lord.

DEUR DIE HOF: Konstabel, soos ek nou hier verduidelik het, is dit reg? — Dit is reg, U Edele.

As die knip daar is en jy skuif hom sê nou maar 2 duim oopskuif, en jy laat los die knip, dan bly hy in daardie posisie' — Ja, hy het sulke hakies, gaatjies onder in die gleufie en dan haak hy vas aan die gleufie. (30)

En dan om dit van buitekant te moet oopmaak, as hy nou sê

2 of 3 duim oopgeskuif het, sal jy moet jou hand daar deursit om die knip dan dan oop te maak? — Dit is reg.

MNR. CHASKALSON: Ek is jammer, U Edele, ek het nie die posisie so verstaan nie.

DEUR DIE HOF: Yes, I think that is correct, Mr. Kuny and I tried it yesterday.

MNR. CHASKALSON (Vervolg): Konstabel, sersant Khoza toe hy getuig het op die vorige verhoor het hy eers gesê dat die reghoekige venster oop was, en later het hy gesê dat dit toe was, en(Court intervenes). (10)

BY THE COURT: I haven't got it in my memory that it was put to him that at the previous trial he first said it was open?

MR. CHASKALSON: No, I did put it to him, and then he later on said that he was not sure whether it was open or closed, it was a long time ago.

BY THE COURT: In the evidence here before me he definitely said that it was closed.

MNR. CHASKALSON: Hy het eers gesê dat dit toe was, en later het hy erken dat hy nie seker was nie.

BY THE COURT: At the previous case or here? (20)

MR. CHASKALSON: Here, My Lord. Dit is soos ek sy getuienis onthou. Hy het eers gesê dat dit toe - toe hy eers getuig het het hy gesê dat dit toe was, en gedurende die kruisverhoor het ek dit aan hom gestel dat op die vorige verhoor het hy eers gesê dat dit oop was, en later gesê dat dit toe was, en soos ek sy antwoord kan onthou het hy toe geantwoord "Dit was 'n lang tyd gelede en ek is nie seker nie". Maar ek praat net uit my herinnering uit.

BY THE COURT: He left me with the ultimate impression that it was closed, but there is a possibility that he could be mistaken. (30)

MNR. CHASKALSON: So u het opdrag gekry om uit te gaan en

mense op te laai? — Wel, ek het eintlik 'n ander opdrag ook gehad, U Edele.

Maar het u spesifieker — wat ek wil weet, konstabel, dit is net een vraag, het u spesifieker gevra om te sien of daardie reghoekige venster oop was of toe was? — Al wat ek kan onthou dieoggend toe ek uit die motorhuis agteruit gery het moet 'n mens deur die venster kyk om agteruit te ry, en toe was hy toe gewees.

HERONDERVraging DEUR MNR. VAN PITTIUS: Net een vraag na aanleiding van wat my geleerde vriend gevra het. U sê toe u (10) uitry toe was hy definitief toe? — Hy was definitief toe.

Nou kan u onthou vandat u dit gesien het, of enigeen van u twee aan daardie agterste venster geraak het? — Niemand van ons het weer aan hom geraak nie.

DEUR DIE HOF: Mn. Gey van Pittius, om die formale getuienis voor die hof te kry kan ons miskien net vir die getuie vra om te kyk na die voertuig wat hier agter staan, en sê of dit dieselfde is as die een wat u die dag gebruik het. Ons het gesê daar is drie verskille, dit is sulke yster balke wat bo-oor gebou is, 'n ysterplaat wat daar aangerig is en hy (20) was 'n ander kleur? — In die bak?

In die bak ja.

MNR. VAN PITTIUS: En dan was die kleur ook anders.

BY THE COURT: Mr. Chaskalson, can you put that on record or do you want him to go and have a look?

MR. CHASKALSON: No, My Lord, I am prepared/agreement with my learned friend as to the precise form of the admission.

I don't think it is necessary to ask this witness to go out.

BY THE COURT: Yes, because you see, I started off with what he saw by saying was the vehicle similar except for these (30) three exceptions, that it was some officer there who brought it there. . . .

it there.

MR. CHASKALSON: That is correct, My Lord.

BY THE COURT: To get it correct, of course that is not evidence, we must have formal evidence unless you admitted that?

MR. CHASKALSON: I have no instructions to the contrary, My Lord so I would not be in a position to ..(pause).

FURTHER DISCUSSION IN REGARD TO AN INSPECTION OF THE VEHICLE BY THE WITNESS.

DEUR DIE HOF: Konstabel Brits, sal u net na die voertuig gaan(1) kyk wat hier agter staan en kyk of dit lyk net soos die een wat u die dag gebruik het, behalwe vir hierdie drie goed wat ons opgenoem het, die ysterstawe bo-oor, die plate wat daar is en die kleur. — Reg, U Edele.

Somebody will have to go along and see whether the vehicle that is standing there now is the same as we saw yesterday.

THE COURT ADJOURNS FOR A FEW MINUTES, TO ENABLE THE WITNESS TO INSPECT THE VEHICLE.

COURT RESUMES

(20)

GERHARDIUS RUDOLPH BRITS (Nog onder eed)

DEUR DIE HOF: Konstabel Brits, het u toe gaan kyk na die voertuig hier agter, ons het nou ooreengeskakel dit is die voertuig wat gister hier was. Hoe vergelyk hy nou met die voertuig wat u gehad het die dag? — Hulle is dieselfde behalwe die verskille wat U Edele genoem het en natuurlik dit was 'n nuwer model gewees wat ek bestuur het die dag.

Maar vir die res, die vensters en die goed is alles dieselfde? — En natuurlik die sitplek, as die sitplek vorentoe skuif dan kom die leuning ook vorentoe. (30)

Van hierdie een? — Van hierdie een, ja.

Nou daar...

Nou daar is iets anders wat ek oor gedink het met die tee-verdaging het 'n mens hierdie soort van probleme. Kan u onthou of daar enige van die vier persone is wat u die dag daar opgelaai het wat iets op sy kop gehad het? 'n Hoed of 'n mus of soiets? --- Ek kan nie onthou nie.

En die enjin van die voertuig wat u die dag gery het, skop hy nou 'n lawaai op as 'n mens met hom ry of loop hy redelik sag? --- Hy raas 'n bietjie en natuurlik die bande wat ook baie raas.

GEEN VERDERE VRAE.

(10)

NGWANA JOSEPH KHOZA d.s.s. (Through interpreter) (Recalled)

BY THE COURT: You have already given evidence in this case?
--- I have.

You told us about the beret which accused no.1 had on his head at the stage when he took it off whilst seated on this bench in front of the back window of the Landrover? --- Yes, I did.

And we have seen a similar vehicle which is at the moment parked at the back of the court, so that we can understand more fully what you tried to describe to us. --- Yes. (20)

Now tell me, did any of the other persons have hats on their heads that day? Did they have? --- There was one who had a hat on.

One had a hat? --- Yes, Lord.

And you also told us that when the people jumped off the vehicle after the explosion and ran away, one of them had a suitcase with him? --- Yes, Lord.

Can you say which one of the four had the suitcase with him? --- No, I cannot say which of the four.

And the window on your side of the vehicle, was that closed? --- The door window? (30)

Yes?/...

Yes? — It was open.

You told us that after you tried to speak to Constable Brits and he apparently did not hear what you said, he then asked "what did you say" or something to that effect. He says he can't remember that he said that, but what I want to know, after you tried to speak to him you then said you looked forward again, in front of you, but you also looked around?

— Looked forward and around.

Yes, now I want to ask you, if you can remember say so, and if you can't remember don't be shy to say that you can't (10) remember. From the stage that you last actually looked at accused no.1 with his body bent to the side, and looking forward, until the explosion took place, can you say what that duration of time would be? — I don't know, Lord. I don't know.

But do I understand your evidence correctly, that looking around and looking to the front, and wherever you were looking, there were moments of time that you didn't look and didn't see accused no.1? — I had seen him.

Do you want to say that you saw him all the time, then (20) you must have been looking at him all the time, but when you looked to the front were there not moments of time that you didn't have him in your vision? — No, when looking forward I couldn't see him.

CROSS-EXAMINATION BY MR. CHASKALSON: I take it that this is the first time that you have been asked how many people were wearing something on their head? — Yes.

And so it is the first time you thought about this for more than a year? — Yes.

You have mentioned that you can remember two people who (30) had something on their head? — Yes.

Is it/...

Is it possible that more than two people had something on their head? — I do not know, Lord.

RE-EXAMINATION BY MR. VAN PITTIUS: No questions.

NO FURTHER QUESTIONS.

MR. DONEN CALLS ROBERT BILLY MASETHLA, in relation to Annexure "A", allegation (8), and Annexure "E", allegations (3), (4), (5) and (6).

MR. B. BEINART ADDRESSES THE COURT: May it please Your Lordship, gentlemen Assessors, I appear for this witness, I am instructed to appear on his behalf in this matter. I may (10) inform the court that this witness has in fact informed me that he will refuse to testify today. As the court pleases.

BY THE COURT: Mr. Gey van Pittius, is this the witness who was here on a previous occasion who said he wanted to see his attorney?

MR. VAN PITTIUS: No, My Lord, the witness who wanted to see his attorney eventually testified. That was Titi Mthenyane..

BY THE COURT: Mnrr. Donen, watter artikel handel met die ..?

MNR. DONEN: Artikel 212, U Edele. Ek wil aansoek doen vir 'n ondersoek ingevolge Art.212 indien hierdie getuie weier (20) om te getuig.

ROBERT BILLY MASETHLA (Called). (Through interpreter).

— I am not prepared to take the oath.

MR. DONEN: I ask Your Lordship to hold an enquiry in terms of Section 212 of the Criminal Procedure Act as to the witness's reasons for refusing to testify.

BY THE COURT: Must we do this now in the absence of the Assessors, or not?

MR. DONEN: My Lord, it is my submission it may be in the best interests to do it in the absence of the Assessors, we (30) don't know what may come out.

MR. BEINART: My submission to Your Lordship will be that the court in fact does not have the power at this stage to hold an enquiry in terms of this Section, but I will address Your Lordship in due course.

BY THE COURT: Mr. Chaskalson, do you agree that this must be done in the absence of the Assessors?

MR. CHASKALSON: Well, My Lord, I am really not involved in this.

BY THE COURT: I am mainly concerned about the interests of the accused as you can well understand. (10)

MR. CHASKALSON: My Lord, if the Assessors are not here then no harm can come, obviously this is an enquiry which does not form part of the - anything said in this enquiry would not be evidence against the accused.

FURTHER DISCUSSION IN REGARD TO HOLDING THE ENQUIRY BEFORE THE ASSESSORS OR IN THEIR ABSENCE.

BY THE COURT: I would much rather hold this enquiry because the Assessors are not involved in deciding the issues in dispute between the State and the Defence in this enquiry. So are we agreed that this enquiry, if it can be held, be held in the absence of the Assessors? (20)

THE COUNSEL ARE IN AGREEMENT.

THE COURT ASKS THAT THE ASSESSORS LEAVE THE COURT BEFORE COMMENCING WITH THE ENQUIRY.

MR. BEINART (Instructed by Shun Chetty).

MR. BEINART: Your Lordship has already held on the 17th of January, of this year, that the provisions of the Old Criminal Procedure Act 56 of 1955 are applicable in these particular criminal proceedings. My submission is that the procedure which governs the present matter are still the Old Criminal Procedure Act. (30)

BY THE COURT: That means Section 212 of the Code.

MR. BEINART ADDRESSES THE COURT AND MAINTAINS THAT THIS IS SIMPLY A CONTINUATION OF THE CRIMINAL PROCEEDINGS ALREADY STARTED BEFORE THE LATE MR. JUSTICE DAVIDSON.

MR. BEINART: My Lord, this witness was on the 28th of September, 1977, sentenced to six months imprisonment by Davidson J. acting in terms of the powers conferred upon him by Section 212 of the Criminal Procedure Act. Such sentence has not yet expired. This witness is still in fact serving that particular sentence. (10)

MR. BEINART CONTINUES ADDRESSING THE COURT AND REFERS TO SECTION 212.

MR. DONEN ADDRESSES THE COURT IN REPLY.

COURT ADJOURS

COURT RESUMES AFTER TEA-BREAK.

MR. DONEN: Your Worship, I agree completely with my learned friend's submission. I withdraw my request for an enquiry.

BY THE COURT: If this case is still in process on the 28th of March, 1978, which I hope it wont be, then of course you can in terms of the sub-section (2) tender him again as a witness. You may go. (20)

MR. CHASKALSON: I feel that that won't form part of the record, My Lord, that the Assessors won't be informed of the purposes for which a witness has declined to give evidence.

BY THE COURT: No, that has got nothing to do with the Assessors.

MR. DONEN: With respect My Lord, the name of the witness does appear in the charge sheet and the Assessors have read the charge sheet. They will see the name.

MR. DONEN/...

ANDREW VUSI MBELE d.s.s.

EXAMINATION BY MR. DONEN: This is in relation to Annexure "L", the first allegation. Your Lordship, we consider this witness an accomplice and I ask Your Lordship to warn him as such in terms of Section 254.

BY THE COURT: The Prosecutor has told me that in his opinion you are an accomplice in this case. As an accomplice you will be obliged to answer questions that may tend to incriminate you. If however you give your evidence fully to my satisfaction you will not be prosecuted but you will be discharged from criminal liability. — I understand, Lord. (10)

MR. DONEN: Do you know accused no.12 before the court? — Yes, I do.

Did you see accused no.12 during October of 1976? — Yes, I saw her.

Could you speak a little louder please. — I will.

Now where did you see accused no.12? — At her home.

And under what circumstances did you see accused no.12?

— I was in company with my friend namely Inch.

And what were you doing at accused no.12's home? — We (20) had gone there for the purpose that Inch had to pass a message to her.

Now what happened, did you go there alone? — No, I was in company of Inch.

I show you a photograph, EXHIBIT J. Do you recognise this person? — This is Inch.

Now what happened when you got to accused no.12's home? — Inch entered the house and talked to accused no.12.

Now what happened then? — I and Inch then left for Naledi.

What did you go to Naledi for? — We had gone to Naledi (30) to fetch/...

to fetch recruits.

What did you do after - did you fetch any recruits at Naledi? — Yes, we did fetch recruits at Naledi.

What did you do after you fetched the recruits at Naledi? — We then went to accused no.12's house to go and fetch her. There were also three others who were there.

Three other what? — Recruits.

Now what were these recruits for, or what were they recruited for? — I actually did not know what for these recruits were, but on the way I then heard during their discussions. (10)

Well, we will leave that. Now what happened then after you arrived at accused no.12's house? — Inch then went and made a report to accused no.12.

And what happened then? — Accused no.12 and the three others then came.

Where to? — They came to the Combi which had to convey us.

And did it convey you? — Yes, for Swaziland.

Did you go to Swaziland? — Yes, I did. (20)

Did you have travel documents? — Yes, I had.

BY THE COURT: Let me just be sure, in this Combi going to Swaziland, who were all in this Combi? — Myself, and Bra Kheya, accused no.12, and others. There were about six.

MR. DONEN:

Now were any of these people that you referred to as recruits in the Combi? — Yes, the six passengers were recruits.

What about those you spoke about at accused no.12's house? — They are some of the recruits.

Now do you know any of the names of these recruits? — Joyi and Bra Kheya and Paul Masebe.

And do you know who recruited them from your own personal (30)

knowledge?/...

knowledge? --- I do not know, between accused no.12 and Inch, I do not know exactly who recruited them between the two.

Now how did you get into Swaziland? --- We went through the border post.

And who had travel documents among you? --- (Court intervenes).

BY THE COURT: Tell me, just a moment, I've got so many names. This name Inch has cropped up, where have I heard about Inch before?

MR. DONEN: Did Inch have any other name that you know of? (10)

--- No, I know him by the name Inch.

You say he is the person on the photograph Exhibit J?

--- Yes, Lord.

BY THE COURT: Who is the name we entered on that photograph?

MR. DONEN: It was the witness Ian Deway Rwaxa, Inch.

BY THE COURT: Is that the person whose name we spelt incorrectly?

MR. DONEN: That is the one, I don't quite know how Rwxaxa is pronounced. Alright, now we are at the border post, what happened there? --- When we got at the border post Inch (20) went to talk with a policeman.

Yes, what happened then? --- Thereafter Inch came back and gave me money.

Yes, what did you do with that? --- So that I ... (intervention).

He made a report to you, is that right? --- Yes.

Now what did you do with the money? --- I gave it to the policeman whom he had pointed out.

And what did the policeman do? --- The policeman handed me tickets to hand to these people in order that they should (30) go through.

And did /...

And did you give these people tickets? — I did.

And did they go through? — Yes, Lord, meanwhile we went to register at the border post office.

Now how did these people with the tickets go through, where did they go through? — They handed these tickets to the policeman who were at the gate and they went through.

Did these people with the tickets have travel documents?

— No, Lord, they had no travel documents.

BY THE COURT: This policeman to whom you handed the money, was it a South African policeman, or was it on the other (10) side of the border? — A South African policeman.

Was he a Black man or a White man? — A Black man.

MR. DONEN: Yes, now what happened then? — We then collected them the other side of the border when they were through and then we drove off with them.

Now who collected them? You said "we"? — It was myself, Inch, accused no.12 who collected them.

Now how did accused no.12 go through the border? — She had travel documents.

And what did you do once you were through the border? — (2) Poured petrol and then thereafter we left for Manzini.

BY THE COURT: Now tell me, through which border post did you go? — Oshoek border post.

MR. DONEN: Now where in Manzini did you go? — We went to the Manzini town where the vehicle was parked.

And what happened to you and accused no.12 and Inch and the recruits? — Inch got off and entered into a certain building.

Do you know the name of the building? — No, I do not know the name of the building. (30)

Yes, what happened then? — When he came back, that is

Inch, came along with Wellington Phetla.

Yes, go on? — Wellington Phetla then left with accused no.12 and the other people who were also in the vehicle.

And you and Inch, what did you do? — I and Inch went and sat at a cafe.

Now how long did you and Inch stay in Swaziland? — Two days we stayed in Swaziland.

And where did you stay, you and Inch? — In that building there is a backroom yard of that building, in a small room.

And where did accused no.12 stay? — I have no knowledge as to where she stayed, but thereafter I got to know where no.12 stayed. (10)

Did you see accused no.12 again after that day when she departed with Wellington? — No, I never saw accused no.12 again.

Did you ever see her again after that? — After some time we came back to the Republic.

Now who is "we"? — I and Inch. Thereafter myself and another girl we went back to Swaziland, it was then that I saw accused no.12. (20)

And when was that, do you know what month it was? — I think approximately towards the end of October or beginning of November.

Where did you see accused no.12? — At Fairview in a certain house.

Do you know whose house that was? — No, I do not know whose house it was, but I know the people who were in that house.

Who were the people in that house? — It was John Nkadimen, and a woman namely Alzina. (30)

Now you said you saw accused no.12, what happened when you saw/...

you saw her? — I had gone there for the purpose of fetching accused no.12, in order to bring her back to the Republic.

And did you do that? — Yes, I did it.

Did anybody else come with you? — Yes, the girl who went with me to Swaziland.

And how did you pass through the border post? — We registered at the Oshoek border post and went through.

Now during that time did you know where Inch was? — No, I did not know where Inch was.

I will show you a photograph EXHIBIT O. Do you recognise this person? — This is John Nkadimeng.

Now you said that you found these recruits at accused no.12's house. Where at accused no.12's house did you find them? — They came out of the house.

I have no more questions, My Lord.

BY THE COURT: On the way there and so did you ever speak to accused no.12 as to the purpose of your going to Swaziland? — No, I was the driver and I could not speak to her.

CROSS-EXAMINATION BY MR. CHASKALSON: I would like to start my cross-examination. I must tell Your Lordship that I have (20) no instructions in regard to the particular ... (Court intervenes).

BY THE COURT: Is he a new witness?

MR. CHASKALSON: A new witness, but I would like to start my cross-examination and then I will have to ask Your Lordship for a little time. Now you mentioned an occasion upon which you and Inch went to the home of accused no.12? — Yes.

And you said that Inch first of all went into the house alone? — Yes.

And thereafter you and Inch went off to Naledi to fetch (30) some people? — Yes.

Now was this night time? — Yes, Lord, it was night time.

And then you collected these people and you went back to accused no.12's house? — Yes, we did.

Now you — I suppose you parked your vehicle in the street? — Yes, but opposite the house.

Yes, and you were the driver of the vehicle? — No, at that moment Inch was the driver.

Inch drove the vehicle and he left it parked in the street? — Yes.

And you remained seated in the vehicle? — Yes. (10)

With the other people who had come with you from Naledi? — That is correct.

And then at a certain stage you were joined by accused no.12 and you mentioned three other people? — That is correct.

And all that time you had remained seated in the vehicle? — Yes, Lord.

It was night time? — Yes.

Now you were saying — well, let me put something else to you. Is it correct that opposite the house of accused no.12 there is the house of the Phetla family? Wellington Phetla and (20) his family? — Yes.

Wellington Phetla has got a brother has he called I think — we have had evidence mentioned, I am not sure, would it be David Phetla? — I do not know Wellington's brother.

But you know he has brothers? — I only know that he has a brother.

So I take it that the vehicle was parked in the street opposite accused no.12's house, it was also parked opposite Wellington Phetla's house? — Yes, but more on the side of accused no.12's house. (30)

Yes, but it was parked in the road and it was — do you

agree with me it was also opposite Wellington Phetla's house?

— Yes, I can say that it was in between the two houses.

Exactly, now you of course were in the Combi all the time? I don't know whether it was a Combi. Was it a Combi?

— Yes, it was.

You were in the Combi all the time? — I was.

You were talking to the other people in the Combi? — No, I was not talking but playing music.

Alright, so you had the music on and you were sitting in your Combi? — Yes. (10)

And at some stage you know that Inch left the Combi and went to a house? — Yes.

And then at some later time you know that accused no.12, Inch and three people got into the Combi? — Yes.

And you were — did you help them get into the Combi at all, did you get out of the Combi to help them at all, or did you stay seated in the Combi all the time? — I was seated all the time.

You were seated all the time, so the position is it was night time, you were seated all the time, you were listening to music and there were other people in the Combi? — Yes, Lord.

Do you know whether any people came out of the Phetla house? — No, Lord, people came out of accused no.12's house.

Now can you tell me, were you ever arrested by the police? — Yes, at the Oshoek border post.

Now when were you arrested by the police? — February last year.

February of 1977? — Yes, Lord.

And were you kept in custody by the police? — I was. (30)

For how long were you in custody? — Approximately a

year and some days.

And so you would have been in custody for the whole of 1977? — Yes, Lord.

When were you actually released from custody? — I am still in custody even now.

You are even now in custody? — Yes.

Have you ever been tried? Have you been before the court and been tried? — No, Lord, but I was before the SSRC court.

You mean that you gave evidence in a case where members of the SSRC were tried? — Yes. (10)

So you have been in custody for a year, you gave evidence in court in another case, and then after giving evidence in court in that other case were you taken back into custody? — Yes, I was.

And you were kept in custody since then? — (Court intervenes).

BY THE COURT: Well, he has said it three times now.

MR. CHASKALSON: I was just trying to get the picture, My Lord.

BY THE COURT: He is still in custody he says.

MR. CHASKALSON: Yes, now do you know why you are in custody (20 at the moment? — I do not know because when I enquired I could not get an answer.

Well, have you been told why you were being held in custody, at all, have you any idea at all? — No, I have no idea.

Have you any idea when you will be released from custody? — No, no idea.

Are you at present being kept in solitary confinement? — Yes, Lord.

Now then you would have been in custody then and in solitary confinement when this case was held during the course of last year? — Yes, I was. (30)

Now /...

Now when you were arrested by the police were you asked to make a statement? — No, they took me to the magistrate to go and make a statement.

They took you to a magistrate and did you go and make a statement before the magistrate? — I did.

And did you mention anything about Paulina, accused no.12, in your statement to the magistrate? — No, because I was told that I must make a statement which had involved me into the SSRC.

Were you asked to give evidence against accused no.12 (10) before the occasion upon which you came to give evidence today? — No, I have been just approached this morning and brought here.

You were approached this morning and brought here? — Yes, Lord, they told me that they would come and fetch me. I then realised that I was in Pretoria.

What I want to ask you is did you ever — I don't know whether you know what has happened? Do you know that this case took place before a judge and that the judge died? — (20) I have no knowledge of that.

Were you ever asked some months ago to come to court and give evidence against accused no.12? — No, I was never asked.

Because in fact you did not come and give evidence on the previous occasion? — No, Lord, I had no knowledge of this case.

It was not a question of you ever having refused to give evidence against accused no.12? — I was never informed, I know nothing.

Now you told us that of your own knowledge you did not (30) know what the people were doing in the vehicle? — Yes.

I don't want you to tell me anything at all that you have/...

have heard from anybody else. --- Yes.

Now you said that on the occasion that you went down with accused no.12 you and accused no.12 and Inch went through the border post with your travel documents? --- Yes.

And then you said when you got to Swaziland accused no.12 left you and Inch? --- I did not say she left with Inch, I said ... (intervention).

That is not the question I put to you. I said that she - accused no.12, left you and Inch? --- Yes.

Now I take it that during that time when you were in (10) Swaziland you were not in Inch's company all the time? --- Yes, I was not all the time with Inch.

Yes, and he went off on occasions on his own? --- Yes.

He used to go off at night on his own as well? --- Yes, usually at night.

And he used to stay away at night for a long time did he not? --- Yes.

He used to stay away the whole night on occasion? --- Yes.

And you don't know where he spent those nights do you, of your own knowledge? --- I do not know. (20)

My Lord, I wonder if I could ask at this stage for this witness to stand down. I may be able to deal with him by 2 o'clock. I suppose I shall be, but if I have difficulty I will ..?

BY THE COURT: Yes, Mr. Donen, what do you say about that?

MR. DONEN: My Lord, I wonder if we can adjourn and then my learned friend can - otherwise I can just start and read out the admissions again. But I think the order of the record and so forth ... (Court intervenes).

BY THE COURT: No, I don't think that is important, if it is (30) by agreement.

DISCUSSION IN REGARD TO READING OUT OF FURTHER ADMISSIONS
AND TAKING THE ADJOURNMENT.

MR. CHASKALSON: My Lord, there is in fact a procedure whereby a case can be continued in the absence of the accused. Now if admissions are going to be read in, perhaps the presence of accused no.12 in the courtroom during the time that the admissions are going to be read out may not be essential, and I may be able My Lord, for my learned friend, Mr. Kuny, to stay in court, and for my attorney and I to go and take instructions in the cells during that period, but it is just a question of time, it will be a more useful use of time, but if Your Lordship would prefer accused no.12 to be in court? (10)

BY THE COURT: Well, theoretically the accused must be here, but if it is admissions read into the record, then the accused has very little to do with that, and the evidence can be read in, and Mr. Chaskalson and accused no.12 be excused from the court while this formal reading of the evidence takes place. I don't think it would be irregular.

MR. VAN PITTIUS: The Section that deals with one of the accused from the trial is 156 (bis) of the old Act, and then also 156 (ter). (20)

FURTHER DISCUSSION IN REGARD TO MR. CHASKALSON'S APPLICATION.

BY THE COURT: The arrangement is by agreement of everybody, and I think that no injustice will be done to anybody at all.

ACCUSED NO.12 STANDS DOWN FROM THE DOCK.

THE WITNESS ANDREW VUSI MBELE STANDS DOWN FOR FURTHER CROSS-
EXAMINATION.

Collection Number: AD1901

**SOUTH AFRICAN INSTITUTE OF RACE RELATIONS, Security trials Court
Records 1958-1978**

PUBLISHER:

Publisher:- Historical Papers, University of the Witwatersrand

Location:- Johannesburg

©2012

LEGAL NOTICES:

Copyright Notice: All materials on the Historical Papers website are protected by South African copyright law and may not be reproduced, distributed, transmitted, displayed, or otherwise published in any format, without the prior written permission of the copyright owner.

Disclaimer and Terms of Use: Provided that you maintain all copyright and other notices contained therein, you may download material (one machine readable copy and one print copy per page) for your personal and/or educational non-commercial use only.

People using these records relating to the archives of Historical Papers, The Library, University of the Witwatersrand, Johannesburg, are reminded that such records sometimes contain material which is uncorroborated, inaccurate, distorted or untrue. While these digital records are true facsimiles of the collection records and the information contained herein is obtained from sources believed to be accurate and reliable, Historical Papers, University of the Witwatersrand has not independently verified their content. Consequently, the University is not responsible for any errors or omissions and excludes any and all liability for any errors in or omissions from the information on the website or any related information on third party websites accessible from this website.

This document is part of a private collection deposited with Historical Papers at The University of the Witwatersrand.